

© Ros Ribas

victòria de Enric V
de **William Shakespeare**
versió i direcció **Pau Carrió**

GREC 2014 . del 9 al 11 de juliol

Gràcia . de l'1 al 26 d'octubre

Victòria d'Enric V

de **William Shakespeare**

versió i direcció **Pau Carrió**

intèrprets

Pep Ambrós Arquebisbe, Delfí / **Laura Aubert** Nell, Fluellen / **Javier Beltrán**
Duc de Exeter / **Paula Blanco** Montjoy / **Pau Carrió** cor / **Pol López** Enric V /
Albert Prat Bardolf, Westmorland / **Mima Riera** Lord Scroop, rei francès /
María Rodríguez patge / **David Verdguer** Pistola, bisbe / **Arnau Vallvé** músic

espai escènic **Pau Carrió** / vestuari **Sebastià Brosa i Raquel Bonillo** /
il·luminació **Raimon Rius** música **Arnau Vallvé** / coreografia i entrenament
Anna Rubirola / treball de veu **Laia Santanach**

ajudant de direcció **Bernat Pons**

coproducció **Teatre Lliure i Grec 2014 Festival de Barcelona**

espectacle en català

durada **1h 45m** sense pausa

12/10 col·loqui amb la companyia després de la funció

15/10 funció escolar a les 16:30h.

espectacle recomanat pel Servei Educatiu del Teatre Lliure

seguiu **#enricv** al twitter

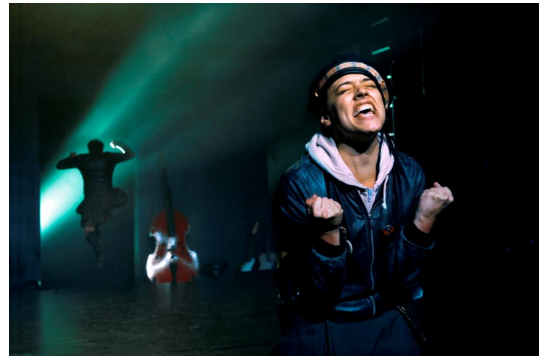
horaris de dimecres a divendres a les 20:30h.
el dissabte a les 17:30h. i a les 21h.
el diumenge a les 18h.

preus: 23"
18,50" dimecres i dissabte a la tarda, dies de l'espectador
19,50" amb descompte
21" compra avançada
12" tarifa última fila

A l'estiu, al Grec. I a l'octubre, a Gràcia obrint la temporada de la nostra seu històrica. El primer dels viatges a l'univers **Shakespeare** de aquesta temporada és una versió d'*Enric V* que signa **Pau Carrió** amb **La Kompanyia Lliure** i Pep Ambrós, Albert Prat i Maria Rodríguez. Un muntatge en què la música en directe, de la mà d'Arnau Vallvé (el bateria dels Manel), dialoga amb la paraula. Anem a descobrir el valor de la victòria.

%Sabem que no hi ha entre nosaltres un sol cor que no vagi al ritme del nostre. I no en deixarem enrere cap que no vulgui que ens acompanyin l'èxit i la victòria.+

(Enric, *Victòria d'Enric V*,
acte III, escena 2)

I després de les funcions a Barcelona, **Victòria d'Enric V** se'n va de gira durant el mes de novembre.

Més informació i contractació
gira@teatrelliure.com

La història d'Enric és la d'un príncep allunyat de la cort i amb companys de reputació dubtosa, de qui ningú, sobretot el seu pare, no espera gran cosa com a futur rei. Un cop coronat però, atiat per l'església, decideix emprendre un guerra contra França per reclamar els antics drets dinàstics i, tot i els pronòstics en contra, la guanya i és considerat un heroi. Acaba essent així, a les cròniques d'història, un home exemplar. Com ho són ara molts dels esportistes, professionals i empresaris d'èxit.

L'imperatiu de guanyar és gairebé indestruïble de la nostra manera d'entendre espais tan dominants en la nostra societat com l'economia, la política o l'esport. Assolir l'èxit i la victòria en aquests àmbits, com en molts d'altres, sembla irrenunciable. Creixem i vivim amb la set de victòria, i les ganes de guanyar són un dels grans motors per fer avançar les nostres feines, la nostra carrera, la nostra economia, la nostra vida. Victòria i èxit són valors reconeguts i promocionats socialment.

La victòria és, en el seu sentit primigeni, l'acció de vèncer l'adversari en un combat. I per tant, quan en parlem, de manera conscient o no, ho fem inevitablement des de l'èpica de la guerra, la derrota i el triomf. En un món finit com el nostre no hi ha guanyador sense perdedor. La nostra victòria comporta sempre la derrota d'algú altre. I tot i entendre entendre això, perseguim la victòria.

Per què ens atrau tant vèncer? La victòria és un bon objectiu comú? Val la pena viure per guanyar? Ens hem de construir nosaltres mateixos a partir de la victòria sobre els altres? En el recorregut cap a la victòria, aquest %nosaltres+es veurà modificat? Alguns de nosaltres passarem a formar part dels %altres+, dels derrotats? Un cop assolida, fins a quin punt és netament diferenciable la victòria de la derrota?

Aquestes són només algunes de les moltes preguntes que, crec, transiten per la peça de William Shakespeare i que volem compartir amb vosaltres explicant amb el vostre ajut la **Victòria d'Enric V**.

Pau Carrió i Lluçà

La història d'Enric V

la història

Enric va ser el primogènit d'Enric Bolingbroke i Maria Bohun. Va néixer el 1387 i va ser educat com a soldat. Als catorze anys ja va assumir el comandament de les forces reials a la batalla de Shrewsbury. El 1399 el seu pare va usurpar el tron com a Enric IV, i Enric va rebre el títol de Príncep de Gal·les.

El 1413, amb la mort del seu pare, va pujar al tron i va aconseguir aplacar la rebel·lió dels nobles encara fidels a Ricard II. El 1415 va demanar la mà de Caterina de França, reclamant que aportés com a dot les terres de Normandia i d'Anjou. El rei francès no ho va acceptar, i Enric li va declarar la guerra, que va guanyar a la batalla de Azincourt.

Mitjançant el Tractat de Troyes de 1420, Carles VI de França va acceptar lliurar el dot sol·licitat a la seva filla Caterina perquè es casés amb Enric. El seu únic fill, el futur Enric VI, va néixer el 1421 sense que el seu pare l'arribés a veure. Enric V va morir, prematurament envellit, el 1422.

el text de Shakespeare

El 14 de maig de 1594 es va inscriure al registre de llibreters un drama titulat *Les famoses victòries d'Enric V*; però la versió que ha arribat fins a nosaltres data del 1598.

L'elogi al Comte d'Essex per part del cor al cant V fa suposar que *Enric V* va ser representat per primera vegada el 1599, probablement a The Curtain, atès que The Globe va estar en obres bona part d'aquell any.

La primera edició en quart és del 1600 i es tenen notícia de dues edicions més en quart, la del 1602 i la del 1619. El 1623 va ser inclosa al Primer Foli, en cinquè lloc.

les fonts

La font principal són les *Chronicles of England, Scotland and Ireland* de Raphael Holinshed, però Shakespeare també es podria haver inspirat en alguna de les biografies en llatí que circulaven ja des de l'època d'Enric V.

Com que Enric V un rei molt popular que encarnava perfectament el model de Príncep renaixentista descrit per Maquiavel, van ser moltes les cròniques dedicades a aquest rei, i segurament Shakespeare les va consultar: *The Famous Victories of Henry the Fifth*, una obra anònima apareguda cap al 1586. *New Chronicles of England and France*, publicades al 1516 per Robert Fabyan i la llarga sèrie de les guerres civils *The Civil Wars between the Two Houses of Lancaster and York*, que Samuel Daniel va anar publicant des del 1595 fins al 1609.

els intèrprets

Pep Ambrós

És llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha fet tallers amb Lluís Pasqual, Neil LaBute, Mel Churcher, Luci Lennox, Massimiliano Farau i Jeffrey Crockett, Nikolaj Karpov i Maria Shmaevich i Simon Scardifield, en els quals ha treballat autors com Beckett, Lorca, Pirandello, Txékhov o Shakespeare. Ha participat, entre altres, en els espectacles següents: *Vània*, a partir de *L'opnle Vània*, d'À. Txékhov, dir. Oriol Tarrasón; *Consell familiar*, de Cristina Clemente, dir. Jordi Casanovas; *L'auca del Born*, de Jordi Casanovas; *Stockmann*, a partir d'*Un enemic del poble* de Henrik Ibsen, dir. Oriol Tarrason; *Groenlàndia*, de Jordi Faura; *No em dic Manuel*, d'Alberto Ramos, dir. Gerard Iravedra; *DesigJam*, de diversos autors, dir. Neil LaBute; *Hurlyburly*, de David Rabe, dir. Gerard Iravedra; *El mercader de Venècia*, de W. Shakespeare, dir. Rafel Duran; *Una vella, coneguda olor*, de Josep M. Benet i Jornet, dir. Sergi Belbel, o *Molt soroll per res*, de W. Shakespeare, dir. Oriol Tarrasón. També ha fet cinema i televisió, on destaca la seva participació a les sèries *La Riera*, dir. Esteve Rovira, i *Les coses grans*, dir. Roger Coma.

Laura Aubert

Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Estudia violí amb Santi Aubert i cant amb Dolors Aldea i Elisenda Arquimbau. Actriu principal a la minisèrie *Barcelona Ciutat Neutral*, de Sònia Sánchez (TV3). Actriu a *Molts records per a Ivànov* i *Somnis de Somnis*, dir. Pep Tosar; *El casament d'en Terregada*, dir. Joan Castells (TNC); *Teoria de catàstrofes*, dir. Moisès Maicas; *Electra*, dir. Adrià Aubert, i en diversos espectacles d'Els Comediants, destacant com a cantant solista a *La flauta màgica*. Actriu i fundadora d'Els Pirates Teatre, ha participat en la majoria dels seus espectacles. També ha fet tallers de l'Institut del Teatre amb Xicu Masó, Teresa Vilardell i Pep Anton Gómez, entre d'altres. Anteriorment havia estat membre del cor infantil de *Turandot* dir. Núria Espert (Liceu) i a *I pagliacci* (Liceu), i actriu i cantant a *Brundibár* (Mercat de les Flors) i a *El bosc de Farucárun*, dir. J. Fondevila (Teatre Lliure). La temporada 2012/2013 va participar en la lectura dramatitzada de *La casa cremada* de A. Strindberg, i en el muntatge d'Els feréstecs, tots dos dirigits per Lluís Pasqual. La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *Recordant la Fedra*, *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

Javier Beltrán

És llicenciat en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Del 2004 al 2008 es va formar a l'estudi de actors Nancy Tuñón. Ha seguit cursos d'interpretació amb Manuel Morón (Estudio Corazza), Claudio Tolcachir, Julio Manrique i Javier Daulte, entre altres. Ha treballat en diversos projectes teatrals com *Els nois d'història*, de Alan Benett, dir. Josep Maria Pou; *Guns Childs & Videogames* de Nao Albet i Marcel Borrás; *Dos Punkys y un vespino* de Marilia Samper, o *Paisaje sin casas* de Pablo Ley, dir. Aleix Fauró. També ha treballat en cinema formant part del repartiment de *Little Ashes*, de Paul Morrison, i de *Animals*, de Marçal Forés. En televisió ha participat en sèries de TVC com *Zoo*, *Tornarem* o *La Riera*. La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

Paula Blanco

Llicenciada en interpretació per Institut del Teatre de Barcelona. Debuta en teatre amb *El casament dels petits burgesos*, de B. Brecht, el 2004. Des de llavors ha participat en una quinzena de muntatges, entre els quals destaquen *Product*, de M. Ravenhill, dir. Lucy Morrison; *La plaça del diamant*, de M. Rodoreda, dir. Toni Casares; *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Oriol Broggi; *El coronel Ocell*, de H. Boitxev, dir. Rafel Duran; *El jardí dels cinc arbres*, a partir de textos de S. Espriu, dir. Joan Ollé; *Rock and Roll*, de T. Stoppard, dir. Àlex Rigola; *Prime time*, un text propi i de Martí Torras dirigit per ell mateix; *À la ville de ò Barcelona*, de Joan Ollé, i *Toc-Toc*, de L. Baffie, dir. Esteve Ferrer. Ha fet diverses col·laboracions radiofòniques com a imitadora, i ha participat en algunes sèries televisives, com *Porca Misèria*, *Ventdelplà*, o *La Riera*, entre altres. La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *Recordant la Fedra*, en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

Pol López

Debuta professionalment amb l'obra *Ran del camí* de Anton Txékhov, dir. Joan Castells (TNC, 2002). Es llicencia en Art Dramàtic en l'Especialitat de Text per Institut del Teatre de Barcelona el curs 2009-2010. Al 2010 interpreta el personatge de Bobby a *American Buffalo* de David Mamet, dir. Julio Manrique (Espai Lliure) que gira per Catalunya i es prorroga en temporada. Per aquest paper és nominat als Premis Butaca 2010 al Millor Actor de Repartiment. El mateix any participa en *Anita coliflor*, de Pablo Rosal (Teatre Gaudí, Círcol Maldà i breu gira per Catalunya l'any següent). Al 2011 interpreta el personatge

de Billy a *L'arquitecte* de David Greig, sota la direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure). Fa temporada amb *American Buffalo* al Teatro de La Abadía de Madrid. Interpreta el personatge de Tibald a *Julieta&Romeo* de Marc Martínez (Festival Grec, Teatro Español de Madrid). Al 2012 la Companyia Solitària, de la qual és integrant, guanya la Beca Desperta i estrenen a la Nau Ivanow un text d'Aleix Aguilà dirigit per ell mateix. Interpreta el personatge d'Albert a *La monja enterrada en vida*, dirigida per Nao Albet i Marcel Borràs. Forma part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, sota la direcció de Pau Carrió (cicle Cartes Lliures, i després a La Seca). Amb Carrió es consagra en solitari amb el monòleg *Ivan i els gossos*, de Hattie Naylor. Fa temporada amb l'espectacle *Lava*, de Studio Orka, dins del cicle El Lliure dels nens. Aquest mateix any s'estrena com a director amb l'obra *Nòmades* d'Aleix Aguilà amb Pau Viñals (Companyia Solitària) dins el festival Stripart que coordina l'Antic Teatre. L'obra fa gira per terrats de Barcelona durant l'estiu. Encara durant la temporada 2012/13, forma part del repartiment d'*Els feréstecs*, de C. Goldoni, sota la direcció de Lluís Pasqual. En el mitjà audiovisual, ha participat com a secundari a la sèrie *Kubala Moreno i Manchón* de TV3, i ha treballat en cinema per a televisió sota la direcció de Sílvia Munt en dues ocasions. També ha estat sota les ordres de Paco Mir, Fernando León de Aranoa i Mikel Gurrea. Actualment interpreta diversos personatges del programa de televisió *Polònia*, dirigit per Toni Soler (TV3). La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

Albert Prat

Graduat en Art Dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona, ha seguit cursos d'interpretació amb Andrés Lima, Raimon Molins, Peter Bridgmont i Konrad Zschiedrich. En actiu des del 2004, darrerament ha participat, entre d'altres, en els espectacles *Translations* de Brian Friel, dir. Ferran Utzet; *El balneari*, de Marc Artigau, dirigit per ell mateix; *El cant de la gorgona*, d'Albert Arribas; *Fa una mica de soroll*, de Romina Paula, dirigit per ell mateix; *L'ombra al meu costat*, de Marila Samper; *Cartes des de Tahrir*, dir. Pau Carrió; *My Way*, de Jordi Faura, dir. Abel Coll; *El petit Eiolf*, de Henrik Ibsen; *Tot*, de Rafael Spregelburd; *Viento en las velas i Esquivell*, de Llätzer Garcia. Ha treballat també en cinema, sota les ordres de Carles Porta, David i Àlex Pastor, Ramon Térmens, Marcel Barrena i Jesús Garay, i en televisió, a les sèries *Amar es para siempre*, *Polseres vermelles*, *Kubala, Moreno i Manchón*, *Ventdelplà* i *Jet-Lag*.

Mima Riera

Llicenciada en interpretació per Institut del Teatre de Barcelona. Ha fet cursos d'interpretació amb John Strasberg, Clara Segura, Fernando Piernas, José Sanchis Sinisterra, Anantoli Vassíliev, Peter Clough i Christin Adaire; de dicció amb Raquel Carballo i de *clown* amb Christian Atanasiu. Debuta en escena el 2008 amb *El juego del amor y del azar*, de Marivaux, dir. Pere Planella. Ha treballat amb Llätzer García als espectacles *Esquivell! Una comedia estereofónica*, *Kafka a la ciutat de les mentides*, *La terra oblidada* i *Ens hauríem d'haver quedat a casa*. El 2012 va formar part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, dir. Pau Carrió, dins el cicle *Cartes Lliures* (Teatre Lliure). En cinema ha participat a *La nit que va morir l'Elvis*, de J. Ferrer; *El árbol sin sombra*, de X. Miralles i a *Gunners in Barcelona*, de Fan Wu. La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

Maria Rodríguez

Llicenciada en Art Dramàtic per Institut del Teatre de Barcelona, i ha seguit diversos cursos de formació complementària. En teatre ha participat en els muntatges següents: *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès, dir. Julio Manrique; *No em dic Manuel*, de Alberto Ramos, dir. Gerard Iravedra; *El vídeo no el veu ningú*, de Martin Crimp, dir. Carme Portaceli; *L'habitació blava*, de David Hare, dir. David Selvas i Norbert Martínez; *Misteri de dolor*, de Adrià Gual, dir. Manuel Dueso; *La gavina*, de Martin Crimp, dir. David Selvas; *La marca preferida de las hermanas Clausman*, de Victòria Szpunberg, dir. Glòria Balañá; *Mathilde*, de Véronique Olmi, dir. Gerard Iravedra; *El día antes de la flor*, de Pablo Rosal; *La festa*, de Jordi Prat i Coll; *Bodas de sangre*, de F. García Lorca, dir. Ester Roma i Jorge Gallardo; *Vides privades*, de Noel Coward, dir. Jordi Prat i Coll, i *Un quart de quatre de la matinada*, de Marc Artigau. HA fet també cinema i televisió, sota les ordres de Toni Carrizosa, Marçal Forés, Kiko Ruiz i Ignacio Mercero.

David Verdaguer

Actor format al Col·legi del Teatre de Barcelona. Ha participat, entre altres, als espectacles teatrals *Els bojos del bisturí* de Ray Connie, dir. Àngel Llàcer; *My Way* de Jordi Faura, dir. Abel Coll; *Hui clos*, de J. P. Sartre, dir. Raimon Molins; *La doble vida de John*, de Ray Connie, dir. Àngel Llàcer. Fundador de la companyia El Nacional Noensvol, va participar en els espectacles *La Silbararera* de Txema Stamfford, *Sam* de Samuel Beckett, dir. Llätzer Garcia i Abel Coll; *Minim-mal Show* de Belbel i Górriz; *Estercolacies I i II* de T. Stamfford.

Actualment forma part de la companyia La Bacanal, amb la qual presenta el espectacle *Dos machos verdes fritos*. Ha participat a les pel·lícules: *Barcelona, ciutat neutral*, *Cuatro Estaciones* i *Tres dies amb la família*. I en televisió es va donar a conèixer amb *Alguna pregunta més?*, i ha col·laborat a les sèries *Sagrada Família*, *Pop Ràpid*, *Zoo*, *Ventdelplà*, *El cor de la ciutat*, *Plats bruts*, *Polònia*... La temporada passada va debutar a La Kompanyia Lliure participant en *Recordant la Fedra*, en *La revolució no serà tuitejada*, *Moby Dick*, *un viatge pel teatre* i *El caballero de Olmedo*.

el músic

Arnau Vallvé

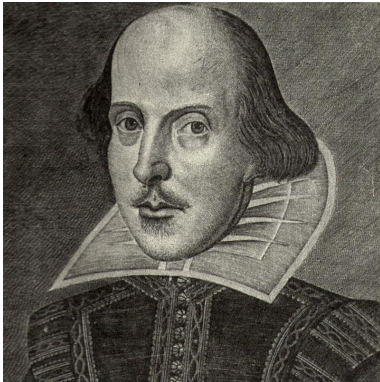
Estudia música i bateria en les escoles L'Antàrtida, Música Activa i El Passatge amb Toni Pagès. Es gradua en So i Tecnologia Musical a l'ESMUC. Ha tocat en bandes com Egon, Oak, Larumbé, Se Atormenta Una Vecina, Estanislau Verdet i Manel. Actualment és sobretot el bateria del grup Manel i fa de productor i compositor a l'estudi Can Sons de Barcelona.

Autor

William Shakespeare

Stratford-on-Avon 1564 . 1616

Neix el 1564 a Stratford-on-Avon, al comtat de Warwick, Anglaterra. El bategen el 26 d'abril a l'església de la Sagrada Trinitat de Stratford, encara que la seva data de naixement se celebra el 23 (data també de la seva mort). Fill de John Shakespeare, guanter i comerciant, i de Mary Arden, de família més distingida. El matrimoni va tenir vuit fills, dels quals en van sobreviure quatre nois i una noia.

El 1570 es prohibeix el teatre al terme municipal de Londres, motiu pel qual els teatres s'instal·len a l'altra banda del Tàmesis, al South Bank. El 1572 s'obliga a les companyies teatrals a posar-se sota la protecció d'un noble. El 1573 la companyia del Comte de Leicester actua a Stratford (on torna el 1576).

El 1582 Shakespeare es casa amb Anne Hathaway, vuit anys més gran que ell, natural de Shottery, prop de Stratford. El maig del 1583 neix la seva filla Susanna. El febrer del 1585 neixen els seus fills bessons Hamnet i Judith. Possiblement, el 1587 es trasllada a Londres sense la família. Després de fer de mestre, entra com a actor de la companyia Queen's Men. Per un pamflet de Robert Greene en contra d'ell, el 1592 sabem que estava plenament establert a Londres com a actor i ja havia escrit *Enric VI* i *La comèdia dels errors*.

El 1593 publica *Venus i Adonis*, dedicat al Comte de Southampton, *Ricard III* i *Titus Andrònic*. El 1594 apareix *El rapte de Lucrecia*, un poema dedicat també al Comte de Southampton. És membre de la companyia Chamberlain's Men, amb Richard Burbage i William Kempe. Escriu *L'amansiment de l'aripia*, *Treballs d'amor perdut* i *Els dos cavallers de Verona*. El 1595 escriu *Ricard II*, *El somni d'una nit d'estiu* i *Romeo i Julieta*.

El 1596 mor el seu fill Hamnet. Escriu *El rei Joan* i *El mercader de Venècia*. El seu pare demana -i li concedeixen- el títol de Cavaller, que li autoritza a usar un escut d'armes amb una llança i el lema «Non sancz droit». El 1597 compra una casa a Stratford, New Place, tot i que continua vivint a Londres. Escriu la primera part de *Enric IV*. La segona part és del 1598, l'any que publica per primer cop una de les seves teatrals, *Treballs d'amor perdut*.

Són del 1599 *Enric V*, *Molt soroll per no res* i *Juli Cèsar*, que va servir segurament per a la inauguració del teatre The Globe, del qual era accionista. L'any següent escriu *Les alegres casades de Windsor*, *Al vostre gust* i *Nit de*

reis, i el 1601 *Hamlet*. El mateix any es produeix un cop d'estat fracassat i l'execució posterior del Comte d'Essex, precedit per una representació de *Ricard II*. També és l'any que mor el seu pare.

El 1602 escriu *Troilus i Cressida*. Shakespeare compra diverses propietats a Stratford: una finca de 50 hectàrees i un cottage. El 1603, *Tot va bé si acaba bé* i *Otel·lo*.

Amb la mort de la reina Elisabet I, la companyia Chamberlain's Men passa sota la protecció de Jaume I i s'anomena King's Men. En aquest període, Shakespeare deixa de treballar com a actor. El trobem vivint a Londres a casa d'una família hugonot anomenada Mountjoy mentre la seva família continua a Stratford.

El 1604 escriu *Mesura per mesura*; el 1605, *El rei Lear*; el 1606, *Macbeth* i segurament el 1607, *Antoni i Cleopatra*). Aquest mateix any es casa la seva filla Susanna amb John Hall, metge. Del 1608 són *Timó d'Atenes* i *Pèricles*, escrita en col·laboració amb Thomas Middleton. Neix la seva única néta, Elizabeth, i mor la seva mare.

El 1609 publica els *Sonets*, dedicats al misteriós W.H. i escriu *Coriolà*. La companyia King's Men es trasllada al teatre Blackfriars. El 1610 escriu *Cimbelí* i es retira a la casa de Stratford.

Són del 1611 *Conte d'hivern* i *La tempesta*, i del 1612, *Cardenio*, peça avui desapareguda. Del 1613, *Els dos nobles cosins* i *Enric VIII*, totes dues probablement en col·laboració amb Thomas Fletcher. Aquest mateix any es compra una casa al costat del teatre Blackfriars. Tres anys després la seva filla Judith es casa amb Thomas Quiney.

Shakespeare mor el 23 d'abril de 1616 als 52 anys, havent signat testament el 25 de març. La seva vídua mor el 1623 i la seva filla Elizabeth Hall el 1670.

El 1623 John Heminges i Henri Condell publiquen el *First Folio* amb 36 obres seves.

el director

Pau Carrió

Barcelona, 1981

És llicenciat en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Actualment és assistent de direcció artística del Teatre Lliure.

L'any 2006 va signar la seva primera col·laboració amb el Lliure, dirigint *Davant de l'home: Thomas Bernhard*, de Esteve Soler. El 2009 va muntar *Hedda Gabler*, de Henrik Ibsen, una producció de la Perla a la Biblioteca de Catalunya. L'any 2010, també al Lliure, va fer la dramatúrgia i va dirigir l'espectacle poètic *Només uns versos*, i més endavant va coordinar i dirigir el cicle *Cartes Lliures* (Teatre Lliure 2011/2012), dues funcions del qual,

Cartes des de Tahrir i *Cartes impertinents*, s'han recuperat les temporades següents a La Seca i també al Lliure. Ha traduït i dirigit *Ivan i els gossos* de Hattie Naylor (Premi Crítica Serra d'Or 2013 al Millor espectacle teatral) i la lectura *La sonata dels espectres* de August Strindberg totes dues al Lliure de Gràcia.

Ha estat ajudant de direcció d'Alex Rigola, per als espectacles del qual també va crear espais sonors, música i vídeo (*Días mejores*, de Richard Dresser; *Arbusht*, de Paco Zarzoso; *La nit just abans dels boscos*, de B-M. Koltès; *2666*, de Roberto Bolaño; *El buñuelo de Hamlet* de Luis Buñuel i Pepín Bello; *Rock and roll*, de Tom Sttopard; *Nixon-Frost* i *Nixon-Frost (unplugged escènic)*, de Peter Morgan). En diverses ocasions ha treballat també d'ajudant de direcció d'Oriol Broggi (*Hamlet*, de W. Shakespeare; *Magnus*, de Jordi Teixidor; *Primera història d'Esther*, de Salvador Espriu al TNC; *El carter del rei*, de R. Tagore, i *Antígona*, de Sòfocles), i també de Lluís Pasqual a *Quitt*, de Peter Handke, entre d'altres.

Actualment prepara un disc amb temes propis.

La Kompanyia Lliure

Un dels deures d'un teatre públic és recollir el patrimoni intangible de l'art de la interpretació, aquell que només es produeix en la trobada entre l'artista i el públic, i passar-ne el testimoni. **La Kompanyia Lliure**, que va néixer la temporada 2013/14, agrupa un nucli d'actors que per edat correspondrien a allò que els sociòlegs han anomenat generació "perduda " o "espatllada", és a dir, persones molt preparades i amb moltes dificultats per trobar feina. Des del Lliure vam voler donar-los veu seguint iniciatives diverses. La més arriscada i també la més necessària (així ho va ser per a nosaltres també l'any 1976) va ser la creació d'una companyia pròpia amb què els seus membres puguin dirigir-se a totes les generacions d'espectadors, però sobretot a la seva pròpia generació, que puguin créixer i enriquir-se teatralment amb ells de la mateixa manera que generacions d'espectadors s'han format teatralment al Lliure, i nosaltres hem crescut en paral·lel esperonats per ells.

Els integrants de **La Kompanyia Lliure** són Laura Aubert, Javier Beltrán, Paula Blanco, Pol López, Mima Riera i David Verdaguer, i aquesta temporada formen part del repartiment de:

Victòria d'Enric V de William Shakespeare direcció Pau Carrió

Somni americà de diversos autors, direcció Oriol Tarrasón amb Les Antonietes

TOT PELS DINERS tres espectacles d'Iván Morales, Nao Albet, Marcel Borràs, David Selvas i Victòria Szpunberg

Frank V de Freidrich Dürrenmatt direcció Josep Maria Mestres

Moby Dick, un viatge pel teatre dramaturgia Marc Artigau direcció Juan Carlos Martel Bayod imatges i espai escènic Frederic Amat

La Kompanyia Lliure està patrocinada per **Estrella Damm** i la **Fundació BancSabadell**

